

Koreni empatije

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 13 | Nivo: FON

SADRŽAJ

Šta je empatija?.....	3
Koreni empatije.....	4
Kako empatija razotkriva.....	5
Cena prilagođenosti.....	6
Neurologija empatije.....	7
Empatija i etika: koreni altruizma.....	9
Ograničenja empatije.....	9
Umeto sociopate.....	10
Umesto zaključka.....	12
Literatura.....	13

2

KORENI EMPATIJE

Šta je empatija?

3

empatiju zahvaljujući fizičkim karakteristikama reči, koje postaju uslovljavajuće draži (zvuk reči karcinom može da izazove strah kod dece, koja ne znaju šta ta reč znači ali asociiraju zvuk reči s uplašenim izrazima lica odraslih). 5. Peti način izazivanja empatije zahteva veliki stepen kognitivne obrade: stavljanje sebe na tuđe mesto i zamišljanje kako se on ili ona osećaju. To može biti: (a) preuzimanje uloga usmereno na sebe, kada ljudi, posmatrajući osobu u nevolji, mogu zamisliti kako bi se sami osećali u istoj situaciji; (b) preuzimanje uloga usmereno na druge, kada ljudi, saznajući za tuđu nesreću, mogu da se direktno usmere na žrtvu i da zamisle kako se ona oseća, te na taj način osete emocije koje oseća i žrtva, i (c) kombinacija prva dva tipa, kada se posmatrač prebacuju s jedne na drugu vrstu preuzimanja uloga ili ih doživljavaju kao istovremene paralelne procese. Značaj mnogobrojnih mehanizama za izazivanje empatijske uznemirenosti je u tome što oni omogućavaju posmatraču da reaguje empatijom na različite postojeće znake koji ukazuju da druga osoba pati, a u većini slučajeva, izazivaju identičnu empatiju. Svakako, empatijska uznemirenost je višestruko određena i zbog toga pouzdana ljudska reakcija. Tri neverbalna mehanizma su od ključne važnosti u detinjstvu, posebno u situacijama licem u lice, ali oni nastavljaju da funkcionišu i kod odraslih osoba i pružaju važnu, nevoljnu dimenziju empatiji tokom celog života. Oni ne samo da omogućavaju osobi da reaguje na sve prisutne signale, već je takođe nagone da tako reaguje odmah, automatski i bez svesnosti o tome. Primer za to je situacija izbegavanja empatije: ako osoba pokušava da izbegne da oseća empatiju, izbegavajući kontakt očima sa žrtvom ili izbegavajući da sluša opis žrtvine životne situacije, možda će još uvek biti osetljiva na empatiju zahvaljujući uslovljavanju ili asociiranju. Dva naprednija, kognitivna mehanizma, verbalno posredovanje i preuzimanje uloga, mogu biti podvrgnuti voljnoj kontroli, ali ako osoba obraća pažnju na žrtvu, oni takođe mogu biti brzi, nevoljni i automatski izazvani žrtvinom situacijom. Ono čime oni doprinose jeste širenje raspona empatijske sposobnosti osobe i takođe omogućavaju da se empatiše s drugima koji nisu prisutni u situaciji. I, ukoliko je osnovno pitanje u vezi s empatijom: zašto različiti mehanizmi za izazivanje empatije funkcionišu, to jest, zašto izazivaju osećanja kod posmatrača koja su slična osećanjima posmatranih, odgovor proizilazi iz gore navedenog. To je pre svega zbog toga što postoje strukturalne sličnosti u ljudskim fiziološkim i kognitivnim sistemima reagovanja, pri čemu slični doživljaji izazivaju slična osećanja. Slična, ali ne identična. Bilo kako bilo, stepen strukturalne sličnosti, a u skladu s tim, sposobnost da se empatiše s drugom osobom, trebalo bi da bude veći između ljudi iste kulture, koji žive u sličnim uslovima, a posebno između onih koji često međusobno komuniciraju, za razliku od ljudi koji dolaze iz različitih kultura i koji retko međusobno kontaktiraju.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com